

Dertli Adam!

Ömer Faruk

11 Eyl, 2018

<https://ilimvecihat.com>

بسم الله الرحمن الرحيم، الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على رسولنا محمد وعلى آله
وصحبه أجمعين

(Aşağıdaki kıssayı anlatan kişi Şeyh Usame b. Ladin'in Torabora mağaralarında beraber yaşadığı arkadaşlarından biridir.)

Günün birinde Şeyh Usame b. Ladin (rahimehullah) mücahitlerle beraber planlar hazırlıyor ve bir strateji öğretiyorken bir genç yanında bir laptopla geldi.

Dedi ki: "Ey Şeyh! Sana bir şey göstermek istiyorum."

Oradakilerin hepsi susup ne diyecek diye Şeyh'e baktılar.

Şeyh: "Göster" dedi.

Lakin adeti olduğu üzere Şeyh'te yeni herhangi bir şey sebebiyle acaip bir his/duygu oluşurdu ve bu sebeple yüzü değişmeye başladı.

Bu genç kalkıp laptopu çalıştırdı. Laptop çalışıyor ve yükleniyorken Usame'nin yüzü daha da değişiyordu. Ta ki laptop hazır hale geldi. Bu genç video dosyasını açtı ve sesini yükseltti.

Videonun başında, yüzünde her müminin kendisinden etkileneceği çocukluk masumiyeti belirmiş küçük bir çocuğun görüntüsü vardı. Bu küçük çocuk başına Filistin'e ait bir örtü koyuyordu ve İbn Ladin'in resmini kaldırıyor. O resimde İbn Ladin parmağını kaldırmıştı. Ve çocuk yüksek bir sesle konuşmaya başlıyordu ve kalpleri parçalayacak şekilde ağlıyordu, diyordu ki: "Nerede va'din ey Usame!".

Sonra bir daha: "Nerede va'din ey Usame!" diye tekrarlıyordu.

Ve Usame b. Ladin ağlamaya başladı. Ondan, kalbine insanların en sevimli olanını kaybettiği için ağlayan birinin hıçkırıkları gibi hıçkırıklar işitildi, öyle ki onun hakkında endişelendik.

Ve yüksek bir sesle şöyle demeye başladı: "Alemin hepsi ona karşı toplanmışken Usame'den ne yapmasını istiyorsun!"

Bu sözünü tekrar ediyordu, ta ki sakalı gözyaşlarıyla boyandı. Onun hakkında endişe ettik. Bizi de kendisiyle birlikte ağlattı, öyle ki mecliste, tek bir çocuğunu kaybetmesi sebebiyle yıkılan bir annenin iniltisi gibi bir inilti vardı. Laptopu getiren kardeşe kızdık ve bu yaptığından ötürü bakışlarımızla onu

kınadık.

Ve kısa bir süre sonra Şeyh bayılıp düştü. Evine götürüldü. Üç gün hastalandı. Her uyandığında o ağlayan çocuğun görüntüsünü hatırlıyor ve ağlıyordu, hıçkırıkları işitiliyordu.

Ve'l-hamdu lillâhi Rabbi'l-âlemîn.